

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 14C/229/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7102899360
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7102899360.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Patríciovou Lučanskou v právnom spore žalobkyne: D. D., P. XX.X.XXXX, Y. D. XX, U., zastúpenej Mgr. Monikou Dunčákovou, advokátkou, so sídlom Murgašova 3, Košice, proti žalovanej: G. Š., D. E. A. XX, U.Š., M. XXXXXXXX, zastúpenej JUDr. Tomášom Augustínom, advokátom, so sídlom Floriánska 16, Košice, v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že okamžité zrušenie pracovného pomeru, dané žalobkyni listom žalovanej zo dňa 20.11.2001, je neplatné.

II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 22.1.2002 domáhal a určenia, že okamžité zrušenie pracovného pomeru, dané žalobkyni listom žalovanej zo dňa 20.11.2001, je neplatné. Žalobu odôvodnila tým, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 1.10.2000 vznikol medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 1.10.2000 pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú. Pracovné zaradenie žalobkyne (druh práce) bolo dohodnuté v uvedenej pracovnej zmluve ako administratívna pracovníčka. Dňa 2.11.2001 žalovaná G. Š. spolu so svojim manželom p. Š. fyzicky a verbálne na pracovisku v sklade na Textilnej ul. v Košiciach napadli žalobkyňu a jej spolupracovníčku G. J. a pod nátlakom a hrozbou fyzickej likvidácie žalobkyňu D. D. a G. J. prinútili podpísať: uznanie dlhu z titulu spôsobenia schodku vo výške cca 970.000 Sk a sprenevery, pričom sa dopustili aj ďalších konaní. V súvislosti s týmto konaním žalovanej a jej manžela p. Š., ako aj ďalších osôb, právna zástupkyňa žalobkyne a jej spolupracovníčky Júlie Vargovej podala na Okresnú prokuratúru Košice II dňa 7.11.2001 podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 Trestného zákona, z trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 Trestného zákona, z trestného činu útlatku podľa § 237 Trestného zákona, z trestného činu vydierania podľa § 235 Trestného zákona, z trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a Trestného zákona, z trestného činu lúpeže podľa § 234 Trestného zákona, z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 Trestného zákona a z trestného činu mučenia a iného neľudského a krutého zaobchádzania podľa § 259a Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť: žalovaná G. Š. N. G. D. E.. Š. a ďalšie osoby. Okresná prokuratúra Košice II potvrdila listom zo dňa 23.11.2001 pod sp.zn. Pn 2517/2001-8 príjem trestného oznámenia a odovzdala trestné oznámenie na vybavenie Okresnému úradu vyšetrovania PZ SR Košice II, Rastislavova 69, Košice, kde sa vedie konanie. V uvedenom konaní žalovaná a jej manžel dňa 21.1.2002 využili svoje právo odoprieť výpoveď. Listom zo dňa 5.11.2001 právna zástupkyňa žalobkyne oznámila žalovanej, že na žalovanú a jej manžela bolo podané trestné oznámenie v súvislosti s ich konaním dňa 2.11.2001 a vyzvala ich, aby sa zdržali v budúcnosti takéhoto konania a zároveň im oznámila začatie práceneschopnosti žalobkyne a jej spolupracovníčky G. J., zaslala potvrdenie o dočasnej pracovnej

neschopnosti zo dňa 5.11.2001 G. J. a žiadala o okamžité vydanie originálu uznania dlhu a jeho kópie zo dňa 2.11.2001- z dôvodu, že ide o neplatný právny úkon v zmysle § 242 Zákonníka práce, lebo úkon zo strany žalobkyne a jej spolupracovníčky Júlie Vargovej nebol urobený slobodne, vážne a svojím účelom sa prieči zákonu. Originál tohto uznania dlhu a ani jeho kópiu nemá žalobkyňa, pričom právny zástupca žalovanej JUDr. Augustín Tomáš právnej zástupkyňi žalobkyne a Júlie Vargovej písomne oznámil, že ho nevydá. Listom zo dňa 20.11.2001 zaslaným žalobkyňi, žalovaná okamžite zrušila pracovný pomer so žalobkyňou v zmysle § 53 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a ako dôvod uviedla zvlášť: hrubé porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa žalobkyňa mala dopustiť, tým, že spolu so svojou spolupracovníčkou Júliou Vargovou v priebehu mesiacov júl až október 2001 do pokladne v prevádzke, kde pracovali neodviedli prijaté platby od kupujúcich spolu vo výške 974.460 Sk a použili ich pre svoju potrebu, pričom spreneverenú sumu sa zaviazali vrátiť: v uznaní dlhu zo dňa 2.11.2001. Na uvedené okamžité zrušenie pracovného pomeru zo dňa 20.11.2001 právna zástupkyňa žalobkyne a Júlie Vargovej reagovala listom zo dňa 3.12.2001, v ktorom žalovanej oznámila, že okamžité zrušenie pracovného pomeru je neplatné z dôvodu, že vzhľadom na pracovné zaradenie žalobkyne a jej kolegyne Júlie Vargovej ako administratívnych pracovníčok, vzhľadom na neexistenciu dohody o hmotnej zodpovednosti, nezodpovedajú za prípadný schodok a ani sa nemohli dopustiť trestného činu sprenevery, keďže im žiadne veci neboli zverené a ďalej oznámila, že žalobkyňa a jej spolupracovníčka Júlia Vargová trvajú na ďalšom zamestnávaní podľa § 61 ods.1 Zákonníka práce. V tomto liste žiadala aj o vrátenie sumy 54.000 Sk, neoprávnene odobratej platobnej karty z Tatrabanky a.s. a vydanie originálu listiny - uznania dlhu zo dňa 2.11.2001. Skončenie pracovného pomeru okamžitým zrušením zo dňa 20.11.2001 je neplatné z dôvodu, že zo strany žalovanej ako zamestnávateľa nebol daný dôvod na zrušenie pracovného pomeru okamžitým zrušením podľa § 53 ods.1 písm. b) Zákonníka práce z tých dôvodov, ktoré uviedla žalovaná v okamžitom zrušení pracovného pomeru zo dňa 20.11.2001 (hrubé porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v sprenevere sumy 974.460 Sk) a ani z iných dôvodov. Žalobkyňa vykonávala na základe pracovnej zmluvy funkciu administratívnej pracovníčky. Medzi žalobkyňou ako zamestnancom a žalovanou ako zamestnávateľom nebola, uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti, žiadne hodnoty jej neboli v zmysle § 176 Zákonníka práce zverené na vyúčtovanie a preto nezodpovedá za schodok aj keby bol vznikol. Keďže žalobkyňi neboli zverené žiadne hodnoty (hotovosti, ceniny a pod.), nie je ani možné, aby ich spreneverila. Doposiaľ nie je zrejmé, o aký schodok ide, či schodok účtovný (chyby v evidencii) alebo schodok v pokladni - manko, pričom existencia tohto údajného schodku nebola ničím zo strany žalovanej doteraz žalobkyňi ani jej spolupracovníčke G.O. J. preukázaná. Dňa 2.11.2001, keď bola žalobkyňa pod hrozbou fyzickej likvidácie prinútená podpísať uznanie dlhu, jej bolo zo strany žalovanej a jej manžela oznámené, že schodok sa týka obdobia od mája r. 2001, ale v okamžitom pracovného pomeru zo dňa 20.11.2001 je uvedené, že platby do pokladne neboli odvedené za obdobie júl až október 2001. Uvedené uznanie dlhu je neplatné v zmysle § 242 Zákonníka práce, lebo úkon zo strany žalobkyne a jej spolupracovníčky G. J. nebol urobený slobodne, vážne a svojím účelom sa prieči zákonu. Žalovaná odmietla vypovedať v konaní vedenom na Okresnom úrade vyšetrovania PZ SR Košice II, v ktorom je podozrivá zo spáchania horeuvedených trestných činov, preto sa žalobkyňa nedozvedela ani v tomto konaní nič ohľadne schodku, ktorý údajne vznikol. V ďalšom konaní vedenom na Okresnom úrade vyšetrovania PZ SR Košice II ČVS: OUV-1316/30-K2- 2001, kde žalovaná podala trestné oznámenie pre podozrenie zo sprenevery na žalobkyňu D. D. N. G. J., žalovaná nepreukázala vznik a existenciu schodku, iba sa opiera o uznanie dlhu zo dňa 2.11.2001. V prevádzkárni žalobkyne sa nachádza registračná pokladnica. V zmysle § 3 ods.1 vyhl. MF SR č.55/1994 Z.z. o spôsobe vedenia evidencie tržieb elektronickou registračnou pokladnicou subjekt vedie evidenciu tržieb na základe dennej a mesačnej uzávierky vyhotovenej prostredníctvom denného a mesačného výkazu obrátov a preto v prípade, že by žalobkyňa riadne neodvádzala prijaté tržby od kupujúcich, bola by to žalovaná ako zamestnávateľ zistila pri odovzdaní registračnej pokladnice každý deň, a nie až o 6 mesiacov. Žalobkyňi nebol predložený žiaden inventúrny zápis, ani nemá vedomosť, o tom, že by bola vykonaná inventúra a zistený nejaký schodok. Okrem uvedeného žalovaná žiadnym spôsobom nezabezpečovala uzavretie priestoru, kde sa nachádzali tržby, ktoré boli ukladané do neuzamknutého dreveného šuflíka a do neuzamknutej plechovej škatule - pokladnice a prístup k nim mal ktokoľvek, kto sa pohyboval v prevádzke, preto žalobkyňa odmieta niesť zodpovednosť za prípadný schodok. Pri preberaní peňažných prostriedkov od žalobkyne a od ďalších zamestnancov žalovaná, prípadne jej manžel p. Š. N. E. D., ktorý bol niekedy poverený preberaním peňazí, písomne nepotvrdovali prevzatie odovzdaných peňazí. Niekedy po odchode žalobkyne z pracoviska zostali peňažné prostriedky v kancelárii v neuzamknutej plechovej krabici, ku ktorej malo množstvo ľudí neobmedzený prístup. Spôsob nakladania s finančnými prostriedkami vo firme žalovanej je v rozpore s právnymi predpismi a

žalovaná ničím nezabezpečila, aby nemohlo dôjsť k vzniku schodku v pokladni konaním zamestnancov, prípadne konaním tretích osôb pohybujúcich sa po pracovisku, prípadne jej vlastným konaním, keďže nepotvrdovala zamestnancom v akej výške od nich preberala peňažné prostriedky. Žalovaná nepreukázala vznik a existenciu schodku ani zodpovednosť žalobkyne za prípadný vzniknutý schodok.

2. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobkyňa bola u nej zamestnaná ako administratívna pracovníčka od 1.9.2000. Do náplne jej práce patrilo okrem iného inkasovať platby za predaj piva a tieto účtovne spracovať. V priebehu mesiacov júl až október 2001 žalobkyňa spolu so svojou kolegyňou G. J. do pokladne neodviedla prijaté platby od kupujúcich spolu vo výške 974.460 Sk a použila ich spolu s menovanou pre svoju potrebu, podľa ich vyjadrenia v rovnakom podiele. Po zistení uvedenej skutočnosti dňa 2.11.2001 sa jej žalobkyňa a jej kolegyňa G.N. J. za prítomnosti manžela G.P. Š. k uvedenému priznali, ospravedlnili sa a podpísali za prítomnosti právneho zástupcu JUDr. Augustína Tomáša - advokáta, so Floriánska 16, Košice, uznanie záväzku, v ktorom sa zaviazali spreneverenú sumu vrátiť 7.11.2001. Zároveň jej pani Júlia Vargová po podpise uznania vrátila časť spreneverenej vo výške 54.000 Sk. Napriek uznaniu záväzku do 7.11.2001 spreneverené finančné prostriedky menované nevrátili. Naopak, dňa 5.11.2001 sa obrátili na svoju právnu zástupkyňu, ktorá žalovanej doručila dňa 6.11.2001 list, v ktorom uvádzala, že naopak žalovaná a jej manžel spáchali niekoľko trestných činov a dopustili sa aj iných porušení zákonov, žiadala vrátiť Júlii Vargovej sumu 54.000 Sk, ktorú od nej žalovaná spolu s manželom údajne pod nátlakom vynútila. Zároveň uvádzala, že z vynútenia podpisu je uznanie záväzku podpísané žalobkyňou a Júliou Vargovou dňa 2.11.2001 absolútne neplatné. Od nasledujúceho pracovného dňa po zistení sprenevery sa obe menované nedostavili následným ospravedlnením zdôvodneným práceneschopnosťou. Pretože žalobkyňa a jej spolupracovníčka G. J. nedodržali dohodu o vrátení spreneverenej sumy, žalovaná podala dňa 7.11.2001 na Okresný úrad vyšetrovania PZ Košice II. oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu a zároveň z uvedeného dôvodu listom zo dňa 16.11.2001 okamžite zrušila so žalobkyňou pracovný pomer v zmysle § 53 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Okamžité zrušenie pracovného pomeru bolo žalovanej doručené dňa 22.11.2001. Listom zo dňa 3.12.2001 právna zástupkyňa žalobkyne žalovanej oznámila, že okamžité zrušenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na tom, aby žalobkyňu ďalej zamestnávala. Následne listom zo dňa 17.12.2001 (doručeným dňa 19.12.2001) žalobkyňa v zastúpení právnu zástupkyňou zrušila pracovný pomer so žalovanou podľa § 54 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu, že jej do 17.12.2001 nezaplatila mzdu za mesiac október 2001. Okamžité zrušenie pracovného pomeru zo dňa 17.12.2001 žalovaná považuje za neplatné, nakoľko k zrušeniu pracovného pomeru došlo dňa 22.11.2001, kedy bolo žalobkyňi doručené okamžité zrušenie pracovného pomeru zo strany žalovanej v zmysle § 53 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Účinky okamžitého zrušenia pracovného pomeru nastávajú okamihom doručenia, takže pracovný pomer žalobkyňi skončil dňom 22.11.2001, nie je možné ho zrušiť opätovne. Napokon dôvod, ktorý žalovaná uvádza v okamžitom zrušení pracovného pomeru neexistuje, nakoľko neboli naplnené hmotnoprávne podmienky, ktoré zakladajú možnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru podľa § 54 ods. 1 písm. b) ZP. V zmysle § 54 ods. 2 Zákonníka práce môže zamestnanec zrušiť pracovný pomer len v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité zrušenie pracovného pomeru dozvedel. Výplatný termín na vyplatenie mzdy za mesiac október 2001 je určený na 11.11.2001. Okamžite zrušiť pracovný pomer teda žalobkyňa mohla len v lehote do 11.12.2001, po uplynutí tejto lehoty sa jej právo prekludovalo. Uvedené oznámil právny zástupca žalovanej právnej zástupkyňi žalobkyne listom zo dňa 20.12.2001. Listom zo dňa 28.12.2001 žalovanej oznámila právna zástupkyňa žalobkyne, že v zmysle § 54 ods. 3 Zákonníka práce má jej klientka nárok na náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov, ktorú žiada uhradiť v lehote do 7.1.2002. Toto je zrejme jediným dôvodom, prečo žalobkyňa žiada určiť, že okamžité zrušenie pracovného pomeru dané jej zamestnávateľom, je neplatné a ku skončeniu pracovného pomeru došlo na základe ňou daného okamžitého zrušenia pracovného pomeru - získať ďalší finančný prospech. Nie je pravdou, že žalobkyňa a jej kolegyňa trvajú na ďalšom zamestnávaní. Odo dňa 2.11.2001 neprejavili záujem pracovať. Potvrzuje to aj nimi dané okamžité zrušenie pracovného pomeru. S poukazom na uvedené žalovaná podala dňa 18.2.2002 na Okresný súd Košice I žalobu o určenie, že okamžité zrušenie pracovného pomeru žalobkyňou listom zo dňa 17.12.2001, je neplatné a na Okresný súd Košice II žalobu o určenie, že okamžité zrušenie pracovného pomeru G. J. listom zo dňa 17.12.2001, je neplatné. Okrem uvedených konaní je na Okresnom súde Košice I vedené konanie žalobkyne Júlie Vargovej o neplatnosť skončenia pracovného pomeru proti žalovanej. Na základe oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu D. D. N. G. J. je vedené proti menovaným trestné stíhanie na Okresnom úrade vyšetrovania Košice II. pod ČVS : OUV 1316/30-K2-2000 pre trestný čin krádeže. D. D. priznala odcudzenie peňazí v sume 974.460 Sk podpísala

písomné uznanie záväzku a zaviazala sa odcudzenú sumu vrátiť. G. J. časť vo výške 54 000 Sk aj vrátila. Odcudzením finančnej hotovosti vo vyššie uvedenom rozsahu sa dopustila zvlášť hrubého porušenia pracovnej disciplíny, z toho dôvodu okamžité zrušenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zákonné.

3. Žalovaná ďalej v konaní uviedla, že tvrdenia žalobkyne, že uznanie záväzku, ktoré podpísala, čím uznala fakt, že svojho zamestnávateľa poškodzovala tým, že odcudzovala finančnú hotovosť, je absolútne neplatný právny úkon, lebo ho urobila pod nátlakom a hrozbou fyzickej likvidácie, boli preverované OČTK, na základe oznámenia podaného právnu zástupkyňou žalobkyne na Okresnú prokuratúru Košice II, ako aj v rámci trestného stíhania, ktoré bolo vedené proti žalobkyňi pre podozrenie zo spáchania trestného činu sprenevery. Trestné konanie proti žalovanej aj jej manželovi bolo zastavené uznesením Okresného úradu vyšetrovania PZ Košice II ČVS: OUV-89/10-K2-2002 zo dňa 24.6.2002, nakoľko nebolo preukázané aby sa dopustili ôsmych trestných činov vymenovaných v podaní právnej zástupkyne žalobkyne Vo veci vedenej pre podozrenie zo sprenevery, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa prebehlo trestné konanie s rozsiahlym vyšetrovaním, ktoré bolo ukončené rozhodnutím KS KE č.k. 4To 64/2016 zo dňa 23.11.2016, z ktorého jednoznačne vyplýva, že skutok sa nepochybne stal, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že nebolo možné ani po niekoľkonásobnom zrušení rozhodnutí okresného súdu, ktorými bola žalobkyňa uznaná vinnou, vyčísliť výšku škody, tento skutok nie je trestným činom. Z rozsudku Okresného súdu Košice II jednoznačne vyplýva, že žiaden zo svedkov, ktorí sa mali zúčastniť schôdze, na ktorej malo dôjsť k popisovanému násiliu zo strany žalovanej a jej manžela nepotvrdil, aby nejaké násilie alebo nátlak bol na žalobkyňu vyvíjaný. Súdny znalec z oblasti traumatológie nezistil žiadne stopy násilia na žalobkyňi, aj keď podľa jeho názoru vzhľadom na časový odstup od domnelého útoku už mali byť stopy násilia zjavné a prejavili by sa modrinami a opuchmi. V konečnom dôsledku žalobkyňa ani jej spolupáchateľka neboli práceneschopné z dôvodov nejakého násilia. Na okamžité skončenie pracovného pomeru právna zástupkyňa žalobkyne reagovala listom zo dňa 3.12.2001, v ktorom označila okamžité skončenie za neplatné z dôvodu neexistujúcich dôvodov, vzhľadom na to, že medzi žalobkyňou a žalovanou neexistovala dohoda o hmotnej zodpovednosti, nemôže jej klientka zodpovedať za vzniknutý schodok, ani sa nemohla dopustiť trestného činu. Takéto tvrdenia právnej zástupkyne sú irelevantné a nemajú oporu v platnej právnej úprave. Ako vyplýva z § 81 písm. e) ZP, kde sú upravené základné povinnosti pracovníka, tento je povinný riadne hospodáriť s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Žalobkyňa svojím konaním jednoznačne závažným spôsobom porušila povinnosti pracovníka vymenované v § 81 písm. e) ZP ale aj v § 178 ZP. Právna zástupkyňa v liste zo dňa 05.11.2001, na ktorý sa v žalobe odvoláva, mimo iného uviedla, že je nemysliteľné, aby jej klientky zotrvali v pracovnom pomere vo firme žalovanej a navrhla, aby komunikácia týkajúca sa skončenia pracovného pomeru prebiehala len medzi právnymi zástupcami účastníkov tohto konania. Ako z uvedeného vyplýva, žaloba bola podaná účelovo, nakoľko žalobkyňa nechcela pokračovať v pracovnom pomere, čo dala žalovanej jasne najavo a táto teda opodstatnene a v súlade so zákonom pristúpila k ukončeniu pracovného pomeru so žalobkyňou okamžitým skončením. Ako vyplýva z listu zo dňa 28.12.2001 žalobkyňa trvá na tom, že pracovný pomer skončil až dňa 19.12.2001, kedy bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalobkyne žalovanej. V tomto liste požaduje aj vyplatenie mzdy za výpovednú dobu dvoch mesiacov. K uplatnenému nároku je potrebné uviesť, že nie je možné skončiť pracovný pomer, ktorý už raz bol skončený a k uplatňovanej náhrade, že žalobkyňa poberala dávky nemocenského poistenia.

- Ďalej prostredníctvom právneho zástupcu žalovaná uviedla, že pokiaľ ide o obvinenie žalobkyne, že ju donútili v ohrození života a pod., konanie bolo zastavené z dôvodu, že skutok sa nestal. Trestné konanie, v rámci ktorého bola trestne stíhaná žalobkyňa, bolo konečne skončené. Z rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že skutok sa nepochybne stal, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že nebolo možné po viacnásobnom zrušení rozhodnutia okresného súdu zistiť výšku spôsobenej škody, tento skutok nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného zákona. Všetci svedkovia, ktorí boli v rámci trestného konania vypočutí, vypovedali v tom zmysle, že žiadne násilie nebolo ani na jednej ani na druhej strane páchané a ako vyplýva z rozsudku okresného súdu, súdny znalec sa vyjadril, že po šiestich hodinách od útoku, boli na traumatológii na ošetrení, lekár nezistil žiadne znaky nejakého násilia, žiadne podliatiny, žiadne hematómy, aj keď po tých šiestich hodinách už by sa to malo všetko prejavovať. Bolo jednoznačne preukázané, že sa dopustili sprenevery. Zákoník práce jednoznačne v § 81 písm. e) ustanovuje povinnosti zamestnanca. Tento je povinný riadne hospodárne narábať s prostriedkami, ktoré mu poskytol zamestnávateľ a chrániť majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s právnymi zámermi zamestnávateľa. Žalobkyňa svojím konaním jednoznačne porušila tieto povinnosti.

Toto je ustanovené v § 178 Zákonníka práce. Po skončení pracovného pomeru so žalobkyňou sama o dva týždne na to podala výpoveď, takže nebol záujem z jej strany ďalej pracovať. Ako vyplýva z trestného spisu, ku vedeniu evidencie účtovníctva boli vypočítané pracovníčky daňového úradu, ktoré vykonávali kontroly a z ich výpovede jednoznačne vyplynulo, že účtovníctvo bolo vedené v súlade so zákonom o účtovníctve.

4. Žalobkyňa v konaní ešte argumentovala tým, že uznanie záväzku zakladá vyvrátiťelnú právnu domnienku, že záväzok existoval, takže okrem neplatnosti tohto uznania z dôvodu, že bol urobený v tiesni, žalobkyňa tvrdí, že tento dlh ani v skutočnosti účtovne nevznikol. Pretože keby bol skutočne účtovne vznikol, tak by bol zdokladovaný ešte na polícii v roku 2001. Zákonník práce neumožňoval zamestnancovi v tom čase, pokiaľ ho zamestnávateľ nejakým spôsobom fyzicky ohrozoval, aby z tohto dôvodu ukončil svoj pracovný pomer. Je pravdou, že skončenie pracovného pomeru pre nevyplatenie mzdy bolo dané aj z dôvodu, že mali obavy o svoj život na pracovisku. V tomto konaní žalobkyňa nežiada, aby súd určil, že pracovný pomer naďalej trvá, lebo ho považujú za zrušený okamžitým zrušením, daným zo strany žalobkyne, ale žalobkyňa trvá na tom, aby súd určil, že okamžité zrušenie pracovného pomeru dané žalobkyňou žalovanou je neplatné.

5. Uznesením 14C 229/2002-151 zo dňa 10.4.2006 súd prerušil toto konanie do skončenia znaleckého dokazovania a predloženia znaleckého posudku z odvetvia účtovníctva vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 11C 228/2002. Dňa 6.3.2009 súd zistil, že konanie 11C 228/2002 bolo prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice II sp.zn. 3T 18/2007. Uznesením 14C/229/2002-161 zo dňa 6.3.2009 tunajší súd rozhodol o pokračovaní v konaní. Následne uznesením 14C/229/2002-162 zo dňa 9.3.2009 rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice II sp.zn. 3T 18/2007. Uznesením 14C/229/2002-221 zo dňa 25.1.2017 rozhodol o pokračovaní v konaní.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením obsahu listinných dôkazov.

7. Žalobkyňa v konaní vypovedala, že u žalovanej pracovala od 1.10.2000 do 2.11.2001. ako administratívna pracovníčka. Písomnú pracovnú zmluvu nemala, pracovala na základe ústne dohody, písomne popis práce nedostala, len na základe pokynov a príkazov žalovanej vykonávala administratívne práce. Od 1. októbra 2001 pracovala v tej istej firme, ale na inej adrese, a to na ul. Textilnej č. 4. Dňa 2.11.2001 prišla do práce o 7.00 hod. a bolo jej oznámené, že sa koná schôdza zamestnancov. Na chodbe sa stretla s kolegyňou p. J. N. E.. Š. im oznámil, aby ho nasledovali do skladu, kde boli takmer všetci zamestnanci firmy. Zobral p. J. a ešte dvoch brigádnikov s tým, aby ho nasledovali do ďalšej skladovej miestnosti. Brigádnici sa vrátili po krátkej dobe a on zostal s p. J. v zavretej skladovej miestnosti. Asi po 15 minútach prišiel p. Š.T. a začal žalobkyňu vulgárne nadávať, že kradla, pritom ju bil po tvári a po hlave. Pokúšal sa volať z jej mobilného telefónu jej mame, že kradla, ale sa mu to nepodarilo. Potom jej prikázal, aby ho nasledovala do skladovej miestnosti, kde nechal kolegyňu Vargovú. Tam prišla žalovaná, ktorá začala p. Vargovú biť do brucha a tváre. Žalovaná začala kričať, že žalobkyňu neudá, pretože pozná jej mamu, ale že Vargová zhnije v base, medzitým ju udierala papiermi po hlave. P. Š. namočil štetec do špinavej vody a tým ich olieval, aby neodpadli. Žalobkyňa doposiaľ nevie, čo mala ukradnúť, nebolo to vyčíslené ani neboli predložené žiadne dôkazy o tom, čo mala ukradnúť. Ako administratívna pracovníčka prijímala telefonické objednávky na rozvoz piva, následne vystavovala dodacie listy, faktúry a predajky, ako aj výdajky, teda doklady potrebné k rozvozu piva, inkasovala tržby od vodičov. Keď šofér došiel, prevzali od neho peniaze, sčítala peniaze, napísala ich na papier a následne po ukončení dňa ich odovzdala žalovanej, resp. p. Š. alebo p. D. - pracovníkovi v sklade. Kontrolovala dodacie listy a tieto potom porovnala s finančnou hotovosťou, ktorú jej šofér odovzdal. Nikdy jej nebolo vytknuté, že neseďí finančná hotovosť s dodacími listami. V kase sa striedali a peniaze odovzdávali priebežne cez deň, teda nie stále na konci pracovného dňa, a to bez podpisu, boli v plechovej krabici a celú plechovú krabicu odovzdávali žalovanej, jej manželovi alebo p. D.. Peniaze od šoférov preberali aj kolegyne p. G.O. J. N. E.. L.. Viackrát sa stalo, že finančnú hotovosť preberali aj iní ľudia, pretože tam bol naozaj veľký pohyb. Uznanie dlhu, ktoré podpísala, podpísala pod nátlakom p. advokáta a dvoch pánov, ktorí sa preukázali ako príslušníci kriminálnej polície, p. Š. N. E.. Š. a bývalých spolumajiteľov spoločnosti NERO. Tí neboli prítomní naraz. Advokát sa jej vyhráždal, že ju nikdy nikto z toho nevyseká, nech sa radšej dohodnem s p. Š., nech sme radi, že je súkromný podnikateľ a nie štátna organizácia. Žiaden finančný schodok nespôsobil, žiadne peniaze neukradla. Odviedla všetky tržby, ktoré prijala. Podala trestné oznámenie a potom jej bolo dané okamžité zrušenie

pracovného pomeru, ktoré prevzala 23.11.2001. Od 2.11.2001 poobede bola uznaná práceneschopnou do 17.11.2001. Následne bola práceneschopná od 17.11.2001 do 16.3.2002. P. Š., E.. Š. N. E.. D.U., ktorí preberali od žalobkyne tržby, neporovnávali sumu peňazí, ktorá im bola odovzdaná s dodacími listami. Ona im odovzdala súpisu peňazí s hárkom, na ktorom boli zapísané tržby. To prekontrolovali a prerátali peniaze, keď ich preberali. Stalo sa aj to, že peniaze od šoférov preberali aj iní pracovníci. Bolo to vtedy, keď bolo veľa práce a sa to nestíhalo. Peniaze mohla prevziať aj žalovaná, aj p. Š., N. E.. D., aj kolegyňa Y.. Pokladnica nebola uzamknutá, mal k nej prístup každý. Bola uložená v miestnosti, kde sedeli traja, chodili tam dokonca aj zákazníci. Bola uložená na stole, prípadne na krabicách, kde bolo miesto. Nedala sa zamknúť. Žalobkyňa dňom 19.12.2001 zrušila pracovný pomer so žalovanou pre nevyplatenie mzdy. Nesúhlasí s dôvodmi, ktoré boli uvedené v okamžitom zrušení pracovného pomeru. Pod č. k. 14C 211/02 sa vedie konanie na Okresnom súde Košice I vo veci žalobkyne G. Š. proti žalovanej D. D. o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru. Pod č.k. 11C 228/02 sa vedie konanie na Okresnom súde Košice I vo veci žalobkyne Júlie Vargovej proti žalovanej G. Š., o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Po predložení písomnej pracovnej zmluvy právny zástupcom žalovanej žalobkyňa potvrdila, že je na nej jej podpis, ona kópiu pracovnej zmluvy nedostala. Tiež potvrdila, že na doručenke do vlastných rúk predloženej právnym zástupcom žalovanej na preukázanie tej skutočnosti, že okamžité zrušenie pracovného pomeru bolo žalobkyni doručené 22.11.2001, žalobkyňa potvrdila, že podpis na tejto doručenke je jej. Keď žalobkyňa podpísala uznanie dlhu, bol tam právny zástupca Dr. Tomáš, p. Š., E.. Š. a pani Vargová. Je pravdou, že žalobkyňa sa dohodla so žalovanou, že príde v sobotu na pracovisku, aby sa odsúhlasilo to, čo chýba. Nedostavila sa, lebo bola práceneschopná. P. L. dala výpoveď už skôr. Manžel žalovanej pracuje v športovej predajni Capricorn. Žalobkyňa mala čistú mzdu 7.500,- Sk, je majetkové pomery, pokiaľ pracovala u žalovanej, sa nezmenili podstatnejším spôsobom. Na otázku, či nekúpili trojizbový byt a nerekonštruovali ho, odpovedala, že vymenili jednoizbový byt vo vlastníctve za trojizbový a svojpomocne si ho opravili. Trojizbový družstevný byt na D. S.. XX P. X. E. im bol pridelený na jeseň 2001. Byt ešte nie je dokončený, stále na tom pracujú. Na otázku, či v spolupráci s G. J. si v tomto inkriminovanou období nezrealizovali kúpu domáceho kina, uviedla, že nie.

8. Žalovaná vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že je živnostníčka od 1.7.1990, má veľkosklad s s pivom. Žalobkyňa u nej pracovala od 1.9.2000. Písomne jej popis alebo náplň práce nedala, povedala jej ústne, aké práce bude vykonávať. Žalobkyňa prijímala objednávky od odberateľov piva, tieto zapisovala do zošita, vyhotovovala doklady - výdajky, dodacie listy, začala spracovávať faktúry a predajky, preberala peniaze za rozvod piva od vodičov. Tieto práce vykonávala žalobkyňa k jej spokojnosti až do doby, keď sa v posledný októbrový týždeň roku 2001 dozvedeli, že ich žalobkyňa aj s p. Vargovou okrádajú. P. Vargová sa pochválila svojej priateľke, že kradnú obidve a že sa s peniazmi delia. Táto priateľka to povedala jednému obchodnému partnerovi, ktorý to potom povedal žalovanej s tým, aby sa pozreli do dokladov. Dovtedy nezistila, že jej chýbajú nejaké peniaze, z dôvodu, že vodič doniesol peniaze s dokladom z prevádzky, tieto peniaze si zapísala do evidencie tržieb, na konci dňa tieto peniaze spočítala, urobila súpis peňazí, odovzdala jej plechovú krabicu. Normálne v predajni sa táto plechová krabica predáva ako príručná pokladňa s kľúčikom, ktorý je stále funkčný. Táto príručná pokladnica bola v šuflíku pri žalobkyni a na tom šuflíku tiež bol kľúčik, takže žalobkyňa si ho mohla zamknúť, keď chcela mať bezpečnosť. Žalobkyňa jej túto plechovú pokladňu odovzdala so súpisou s peniazmi a ona sama stále pred nimi prepočítala odovzdané peniaze na rátačke peňazí. Teda tieto peniaze, ktoré prevzala od žalobkyne a p. Vargovej, sedeli. Po tom, čo jej žalobkyňa, resp. p. Vargová odovzdali túto plechovú krabicu, už sa k týmto peniazom nevracala, lebo považovala túto tržbu za smerodatnú. Žalobkyni dôverovala, lebo manžel žalovanej sa osobne pozná s mamou žalobkyne. Málokedy prebral peniaze jej manžel a v auguste 2001, preberal peniaze p. D., pretože žalovaná bola s manželom na dovolenke. Žalobkyňa a G. J. potom na tento doklad podpisovali voľné predaje a suma peňazí, ktorá je uvedená pri tomto voľnom predaji už nebola odvedená žalovanej, ale si ju ponechali. Keď sa dozvedela túto informáciu, začala hľadať, akým spôsobom mohlo k tomuto dôjsť, zobrala si súpisky peňazí, knihu tržieb a porovnaním zistila rozdiel. Takýmto spôsobom bola vyčíslená suma vyše 970.000 Sk. Preberanie peňazí od šoférov vykonávala žalobkyňa, p. J., N. E.. H.. U pani H. ani v jednom prípade nezistila, aby do súpisky boli pripísané nejaké údaje. To zistila u žalobkyne a u p. Vargovej v októbri 2001, keď potom doklady skontrolovala nazad až po mesiac jún 2001. Dňa 2.11.2001 zvolali schôdzu, na ktorej boli prítomní zamestnanci, manžel im povedal, čo sa stalo, potom doniesla doklady na chodbu, ktoré mala v krabici. Pýtala sa žalobkyni, ku ktorej mala skoro rodinný vzťah, či si to zaslúžia, že takto ich okrádajú. Žalobkyňa aj p. J. povedali, že zobrali tie peniaze a sú ochotné ich vrátiť, p. J. povedala, že nejaké peniaze má aj doma, že ich môže vrátiť. Potom žalobkyňa a aj p. J. prišli do kancelárie,

zavolali právneho zástupcu dr. Tomáša, medzitým prišli ich obchodní partneri z Pivárne Nero. Manžel sa ich spýtal, či by išli s p. J. domov pre peniaze. Odišla s nimi a doniesla 54.000 Sk. Žalovaná ostala v kancelárii sama so žalobkyňou, obe plakali a žalobkyňa opakovala, že jej má odpustiť. Potom prišiel dr. Tomáš, bola spísaná dohoda o uznaní záväzku. Žiaden nátlak na nich vyvíjaný nebol. Žalobkyňa aj p. J. plakali, žalovaná im povedala, že môžu prísť aj cez víkend, prejdú si doklady a dohodnú sa, lenže to neurobili, preto potom žalovaná pristúpila k okamžitému zrušeniu pracovného pomeru. Žalovaná po zistení schodku neurobila inventúru v sklade, nakoľko tá sa robí na zásoby tovaru a jej vznikol schodok na finančných prostriedkoch. Uznanie dlhu bolo písané rukou právneho zástupcu a nie na počítači, pretože 25.10.2001 sa sťahovali do nových priestorov z Jazernej 1 na Textilnú 4, preto v kancelárii nebol ešte počítač, ten bol len na výdaj tovaru. Na otázku, ak na predajke č. 56122 nie je uvedené obchodné meno odberateľa, ako vedela skontrolovať od ktorého zákazníka jej chýbajú peniaze, žalovaná odpovedala, že peniaze mprevzala, bola urobená súpiska peňazí a uvedený doklad bol dopísaný po odovzdaní tržby. Vodiči odovzdávali peniaze žalobkyni oproti podpisu, len keď bolo viacero roboty, tak im žalobkyňa, resp. p. Vargová povedali, že nemusia to zapisovať.

9. Podľa rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo strany Stavebného bytového družstva III. Furčianska 60, Košice z 28.9.2001 bol prevod členských práv a povinností k 3-izb. Y. Č.. XX P. D. XX J. U. na V. posch. z U. J. E. X. D.. Podľa nájmovej zmluvy táto bola uzavretá medzi Stavebným bytovým družstvom III. v Košiciach a X. D. I.Ň. XX.X.XXXX A. S. Y. Č.. XX P. D. XX J. U..

10. Podľa výpisu zo zoznamu podnikateľských subjektov žalovaná od 4.12.1992 vykonávala podnikateľskú činnosť vrátane veľkoobchodu s pivom a limonádami.

11. Z písomnej pracovnej zmluvy súd zistil, že táto bola uzavretá medzi stranami dňa 1.9.2000. Podľa nej mala žalobkyňa vykonávať ekonomické práce za základnú mzdu 5.000 Sk.

12. Z uznania záväzku súd zistil, že dňa 2.11.2001 ho žalobkyňa s J. G. podpísali, čím potvrdili, že ako administratívne pracovníčky zamestnané u žalovanej spoločne a nerozdielne uznávajú svoj záväzok voči žalovanej vo výške 974.430 Sk, ktorý vznikol spreneverou prebratých tržieb za predané pivo od jednotlivých zákazníkov. Uznaný dlh môže byť ešte upresnený po vykonaní presnej inventarizácie. Dlh sa zaväzujú vrátiť spoločne a nerozdielne do 7.11.2001. Žalovaná na uznaní potvrdila, že J. J. pri podpise tohto uznania splatila sumu 54.000 Sk, o ktorú sa celkový záväzok znížil.

13. Listom z 5.11.2001 Mgr. Monika Dunčáková oznámila žalovanej podanie trestného oznámenia ohľadne toho, že s manželom fyzicky a verbálne napadli dňa 2.11.2001 zamestnankyne G. J. N. D. D. a vydieraním od J. J.N. vymohli zaplatenie sumy 54.000 Sk, ktorú mala doma pripravenú na kúpu nábytku. Tiež ju vyzvala na vrátenie sumy 54.000 Sk a vydanie uznania dlhu z 2.11.2001, ktorého podpis si vynútili s tým, že ide o absolútne neplatný právny úkon a oznámila začatie práceneschopnosti zamestnankyne G. J. N. D. D. z dôvodu ich fyzického napadnutia.

14. Okresná prokuratúra Košice II listom Pn 2517/2001-8 z 23.11.2001 potvrdila Mgr. Monike Dunčákovovej príjem trestného oznámenia na J. Š. a spol. zo 7.11.2001 podané za D. D. a spol. Právna zástupkyňa žalobkyne písomne podala dňa 7.11.2001 na Okresnú prokuratúru Košice II podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody, útlaku, vydierania, hrubého nátlaku, lúpeže, zneužívania právomoci verejného činiteľa, mučenia a iného neľudského a krutého zaobchádzania. Taktiež dňa 7.11.2001 písomne podala na Okresnú prokuratúru Košice II na preskúmanie zákonnosti postupu príslušníkov policajného zboru, ktorých konanie bolo tiež popísané v podnete na začatie trestného stíhania.

15. Podľa uznesenia Okresného úradu vyšetrovania PZ Košice II z 24.6.2002 ČVS: OÚV-89/10-K2-2002 bola vec podozrenia z trestných činov ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody, útlaku, vydierania, hrubého nátlaku, lúpeže, zneužívania právomoci verejného činiteľa, mučenia a iného neľudského zaobchádzania, ku ktorému malo dôjsť tým, že dňa 2.11.2001 v priestoroch prevádzky na Textilnej 4 v Košiciach mala podnikateľka G. Š. s manželom mali vyvíjať na G.O. J. N. D. D. nátlak k doznaní sa ku schodku a tiež v prítomnosti členov krim. polície a právneho zástupcu firmy dopustiť uvedených trestných činov, odložená, nakoľko nejde vo veci o podozrenie z vyššie uvedených trestných činov a nie je na mieste vybaviť vec inak. V odôvodnení sa uvádza, že naplnenie uvedených

trestných činov nebolo preukázané. Proti uvedenému uzneseniu právna zástupkyňa žalobkyne podala na Okresnom úrade vyšetrovania PZ Košice II sťažnosť dňa 25.7.2002.

16. Listom právneho zástupcu žalovanej zo 7.11.2001 adresovanému Okresnému úradu vyšetrovania PZ Košice II boli oznámené skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu trestného činu sprenevery J. Vargovou a žalobkyňou, ktorého sa mali dopustiť tým, že ako administratívne pracovníčky zamestnané u žalovanej s priebehom mesiacov júl až október 2001 neodviedli do pokladne žalovanej prijaté platby od kupujúcich v celkovej výške 974.460 Sk a spreneverené prostriedky vo výške 54.000 Sk napriek uznaniu záväzku nevrátili.

17. Podľa listu žalovanej adresovaného žalobkyňi z 20.11.2001 podala okamžité zrušenie pracovného pomeru v zmysle § 53 ods. 1 písm. b) ZP pre zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa dopustila tým, že s J. J. v priebehu mesiacov júl až október 2001 do pokladne v prevádzke, kde pracovali, neodviedli prijaté platby od kupujúcich spolu vo výške 974.460 Sk a použili ich pre svoju potrebu. Napriek uznaniu záväzku z 2.11.2001 spreneverenú sumu nevrátili. Podľa predloženej doručky bol list žalobkyňi doručený 22.11.2001.

18. Listom z 3.12.2001 právna zástupkyňa žalobkyne žalovanej a J. Vargovej oznámila neplatnosť skončenia pracovného pomeru okamžitým zrušením daným jej klientkam a že tieto trvajú na ďalšom zamestnávaní podľa § 61 ods. 1 ZP. Jej klientky vzhľadom na pracovné zaradenie ako administratívnych pracovníčok a neuzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti nezodpovedajú za vzniknutý schodok. O.i. priložila doklad o trvaní práceneschopnosti žalobkyne z 28.11.2001.

19. Listom právneho zástupcu žalovanej z 20.12.2001 adresovaným právnej zástupkyňi žalobcu označeným ako odpoveď na okamžité zrušenie pracovného pomeru D. D. bolo oznámené, že toto zrušenie považuje žalovaná za irelevantné, nakoľko k zrušeniu tohto pracovného pomeru došlo dňa 22.11.2001 kedy bolo žalobkyňi doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovanej. Napokon dôvod, ktorý právna zástupkyňa žalobkyne uvádza, ani neexistuje, keďže zamestnanci nemajú zriadený osobný účet mzdy a táto je zamestnancom vyplácaná vo výplatnom termíne na pracovisku počas pracovnej doby. Nakoľko sa žalobkyňa nedostavila na pracovisko, ani nepožiadala zamestnávateľa o zaslanie mzdy na jej účet, je mzda za október 2001 uložená v depozite u zamestnávateľa do doby, kým si ju príde prebrať alebo mu oznámi, ako má so mzdou naložiť. Podľa § 54 ods. 2 ZP môže zamestnanec okamžite zrušiť pracovný pomer len v lehote 1 mesiaca odo dňa, kedy sa o dôvode na okamžité zrušenie pracovného pomeru dozvedel.

20. Podľa znaleckého posudku č. 4/2005 vyhotoveného Ing. Darinou Sabolovou - znalkyňou z odboru ekonómia a manažment 31.12.2005 v trestnej veci obvinených D. D. N. G. J. pre trestný čin sprenevery v priestoroch veľkoskladu piva, ktorého majiteľkou je G. Š., znalkyňa k vedeniu economickej agendy od apríla 2001 do 2.11.2001 firmy G. Š. uviedla, že spĺňa požiadavky zákona o účtovníctve a postupov účtovania pre vedenie jednoduchého účtovníctva. Nedostatkami sú chýbajúce náležitosti účtovných dokladov, konkrétne podpisy osôb zodpovedných za účtovné prípady v účtovnej jednotke a osôb zodpovedných za ich zaúčtovanie. Vzhľadom na účasť viacerých zamestnancov a zmluvných partnerov na vykonávaní hospodárskych a účtovných operácií, chýba vo firme systém vnútornej kontroly a určenie zodpovednosti a kompetencií jednotlivých zúčastnených osôb. Na otázku, či je v účtovnej evidencii za spomínané obdobie možné rozčleniť predaj na faktúry a voľný predaj piva, či súhlasia výdajky s predajkami piva, uviedla, že je možné rozlíšiť tieto spôsoby predaja tovaru predaj priamo v sklade osobným odberom zákazníka s úhradou za tovar v hotovosti s evidenciou takto získaných tržieb elektronickou registračnou pokladnicou, pri ktorom sa evidujú v skladovom softvéri doklady výdajka a predajka a fyzicky sa vyhotovuje doklad z registračnej pokladnice, predaj na základe písomnej alebo telefonickoobjednávky zákazníka spojený s rozvozom do prevádzky zákazníka s úhradou v hotovosti hneď pri prevzatí tovaru alebo pri ďalšom dovoze tovaru, pri ktorom sa vyhotovujú v písomnej forme doklady výdajka, predajka a príjmový pokladničný doklad, predaj na faktúru na základe písomnej alebo telefonickoobjednávky zákazníka spojený s rozvozom do prevádzky zákazníka pre odberateľov, ktorí úhradu za tovar vykonávali obvykle bezhotovostným prevodom na bankový účet, pri ktorom sa vyhotovujú doklady dodací list a faktúra. Ako voľný predaj je vo firme G. Š. označený spôsob predaja tovaru patriaci do skupiny b), pri ktorom sa v dokladoch výdajka a predajka neuvádzajú identifikačné údaje odberateľa iba označenie voľný predaj. Pri predaji tovaru cez registračnú pokladnicu sa výdajky a predajky nevyhotovovali, nie je možné overiť ich súlad, pri predaji pre konkrétneho odberateľa súhlasia

údaje uvedené na predajkách a k nim prislúchajúcich výdajkách pri voľnom predaji nie je možné overiť súlad dokladov z dôvodu, že výdajky z voľného predaja nie sú uchované, faktúry a dodacie listy obsahujú zhodné údaje. Ďalej mala vykonať overenie dokladov, či z takto predloženej účtovnej evidencie je možné preukázať neodvádzanie všetkých inkasovaných tržieb za predaný tovar u oboch obvinených, ak áno, v akej výške. Na to uviedla, že z účtovnej evidencie je možné preukázať nesúlad v jednom prípade vo forme rozdielu v tržbách evidovaných na výdajke č. 200168607 zo dňa 17.10.2001 vo výške 25.050 Sk a v tržbách evidovaných na prislúchajúcej predajke č. 56758 zo dňa 27.10.2001 vo výške 31 Sk - rozdiel v tržbách vo výške 25.019 Sk. Z dokumentácie však nie je zrejmé, kto vyhotovil takto upravenú predajku, kedy a v akej výške boli v skutočnosti prijaté tržby. Z pomocnej evidencie je možné dedukovať, že v denných tržbách odovzdávaných administratívnymi pracovníčkami majiteľke neboli zahrnuté tržby v hodnote 318.007 Sk z tzv. voľného predaja tovaru. Z tejto hodnoty je len pri čiastke 12.440 Sk súvisiacej s výdajkou č. 200180563 a predajkou č. 21600408 zo dňa 31.10.2001 preukázané prevzatie tržby administratívnou pracovníčkou D. podpisom v pomocnej evidencii vodiča, pričom v súpiske prijatých tržieb táto čiastka nie je uvedená. Chýbajú však preukazné účtovné doklady o výške skutočne prijatých tržieb administratívnymi pracovníčkami od odberateľov a o výške skutočne odovzdaných tržieb administratívnymi pracovníčkami majiteľke firmy. Obvineným osobám nie je možné účtovnou evidenciou preukázať neodvádzanie všetkých inkasovaných tržieb za predaj tovaru.

21. Zo spisu Okresného súdu II sp.zn. 3T/18/2007 súd obstaral rozsudok zo dňa 18.2.2016, ktorý v časti týkajúcej sa žalobkyne nadobudol právoplatnosť 5.7.2016. V ňom súd rozhodol o oslobodení obžalovaných D. D.I. N. G. J. spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery spolupáchatelstvom, ktorý mali spáchať na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa mesiaca apríl 2001 až do 2.11.2001 vo veľkosklade piva v Košiciach na Textilnej 4 si ako jeho zamestnankyne postupne prisvojili finančnú hotovosť z voľného predaja piva tak, že neodviedli prijaté platby od kupujúcich do pokladne a použili ich pre vlastnú potrebu, čím majiteľke firmy Veľkosklad piva Jolane Š. spôsobili škodu vo výške 974.430 Sk, pretože skutok nie je trestným činom. Zároveň poškodená G. Š. bola odkázaná s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Okrem iného sa v odôvodnení uvádza, že znalkyňa z odboru ekonómia, manažment Ing. Anna Bánociová, PhD., ktorá vypracovala druhý znalecký posudok, zistila rozdiel medzi tržbami z voľného predaja uvedené v evidencii DPH a v evidencii príjmových pokladničných dokladov a peňažnom denníku za účtovné obdobie 434.072 Sk, ale v skúmanej dokumentácii neboli záznamy o osobách, ktoré preberali alebo dostávali finančné prostriedky z denných tržieb, preto nemohla určiť v akom konkrétnom rozsahu si obžalovaná jednotlivito neoprávnene prisvojovala finančné prostriedky z voľného predaja. Keďže súd bol viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, že bez akýchkoľvek pochybností nie je preukázaná výška škody ani podiel jednotlivých obžalovaných na spôsobenej škode a že je potrebné za tejto situácie postupovať podľa zásady in dubio pro reo, tak súd dospel k záveru, že žalovaný trestný čin sprenevery nie je trestným činom pre absenciu jedného zo znakov objektívnej stránky, preto oslobodil obžalované spod skutku obžaloby.

22. V odôvodnení uvedeného rozsudku tiež súd konštatoval, že zo spisu OÚJP OR PZ Košice II ČVS-OÚJP-265/10-K2-2003 zistil, že 1.4.2003 bolo začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody, útlaku a vydierania. Uznesením z 22.11.2005 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutkom nie je trestným činom a nie je dôvod na jeho postúpenie. Z uvedeného spisu bol oboznámený i znalecký posudok MUDr. Juraja Bielika z odboru zdravotníctvo a farmácia, z ktorého vyplýva zistenie žeobžalované 2.11.2001 boli na traumatologickej ambulancii, kde uviedli, že boli bité po tvári a hlave nadriadeným, avšak v zdravotnej dokumentácii neboli popísané známky opuchu alebo krvného výronu zodpovedajúce popísanému násiliu.

23. V uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/64/2016-906 odvolací súd odmietol odvolanie obžalovanej G. J. proti výroku rozsudku Okresného súdu II sp.zn. 3T/18/2007 zo dňa 18.2.2016, ktorým súd poškodenú s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie a proti výroku, ktorým súd rozhodol, že právnym dôvodom oslobodenia obidvoch obžalovaných je dôvod daný podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, že skutok nie je trestným činom. V písomných dôvodoch odvolania namieta, že v konaní nebolo dokázané, že sa žalovaný skutok stal, poškodená riadne nevedla účtovníctvo a poškodenou realizovaný voľný predaj mal za následok nepreukaznosť vedenia účtovníctva firmy poškodenej a reálnu nemožnosť zistenia skutočného finančného stavu jej firmy na strane príjmov, a to najmä prijatých platieb v hotovosti. Rovnako tak nebolo možné preukazne zistiť ani účtovný stav firmy poškodenej na strane výdavkov, keďže poškodená zamestnancom vyplácala mzdy sčasti nad rámec v

účtovníctve evidovanej vyplatenej mzdy a následne ako zamestnávateľ plnila odvodové povinnosti za zamestnancov v nižšej výške než bola povinná plniť z výšky reálne vyplatených miezd. Je toho názoru, že obidve obžalované mali byť oslobodené z iného zákonného dôvodu a to z dôvodu daného tým, že v konaní sa dokázalo, že daný skutok sa nestal. Krajský súd v odôvodnení konštatoval, že pri trestnom čine sprenevery je škoda nevyhnutným znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu a jeho výška kvalifikačným kritériom. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že skutok sa nepochybne stal, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že nebolo možné ani po viacnásobnom zrušení rozhodnutia okresného súdu vyčísliť výšku spôsobenej škody, tento skutok nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, čo zodpovedá oslobodeniu obžalovaných spod obžaloby práve v zmysle ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku. Ďalej uviedol, že ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, vždy odkáže poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Vzhľadom na to sa teda odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovanej, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu.

24. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 65/1965 v znení neskorších zmien a doplnkov - Zákonníka práce účinného a platného do 31.3.2002, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer

a) zamestnávateľ je povinný prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, vytvárať podmienky pre úspešné plnenie jeho pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi alebo kolektívnou alebo pracovnou zmluvou;

b) zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať osobne práce podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu.

25. Podľa § 35 ods. 2 cit. zák. pri nástupe do práce musí byť zamestnanec riadne oboznámený s pracovným poriadkom platným u zamestnávateľa (§ 82) a s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ktoré musí pri svojej práci dodržiavať. Zamestnanec musí byť riadne oboznámený aj s kolektívnou zmluvou a vnútornými predpismi.

26. Podľa § 73 ods. 1 cit. zák. zamestnanci sú povinní najmä

a) pracovať svedomite a riadne podľa svojich síl, znalostí a schopností, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi a dodržiavať zásady spolupráce s ostatnými zamestnancami,

b) plne využívať pracovný čas a výrobné prostriedky na vykonávanie zverených prác, kvalitne, hospodárne a včas plniť pracovné úlohy,

c) dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na prácu nimi vykonávanú; dodržiavať ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu nimi vykonávanú, pokiaľ sa s nimi riadne oboznámili,

d) riadne hospodáriť s prostriedkami zverenými im zamestnávateľom a strážiť a ochraňovať majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa.

27. Podľa § 74 cit. zák. vedúci zamestnanci sú ďalej povinní najmä

a) riadiť a kontrolovať prácu a pravidelne hodnotiť pomer zamestnancov k práci a k pracovnému kolektívu a ich pracovné výsledky,

b) v záujme zvyšovania produktivity práce čo najlepšie organizovať prácu a dbať na to, aby výroba zodpovedala podľa hospodárskych a technických možností požiadavkám technicko-ekonomického rozvoja,

c) vytvárať priaznivé pracovné podmienky a zaisťovať bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci,

d) zabezpečovať odmeňovanie zamestnancov podľa mzdových predpisov a kolektívnych zmlúv, prípadne vnútorných mzdových predpisov alebo pracovných zmlúv a diferencovať mzdu zamestnancov podľa ich výkonnosti a zásluh o konečné výsledky práce,

e) vytvárať priaznivé podmienky pre zvyšovanie odbornej úrovne zamestnancov a pre uspokojovanie ich kultúrnych a sociálnych potrieb,

f) zabezpečovať dodržiavanie právnych a iných predpisov, najmä viesť zamestnancov k pracovnej disciplíne, oceňovať ich iniciatívu a pracovné úsilie, zabezpečovať, aby nedochádzalo k porušovaniu pracovnej disciplíny a k neplneniu povinností,

g) zabezpečovať prijatie včasných a účinných opatrení na ochranu majetku zamestnávateľa.

28. Podľa § 139 ods. 1 cit. zák. zamestnávateľa vytvárajú na zvyšovanie kultúry práce a pracovného prostredia pracovné podmienky, ktoré umožňujú, aby výkon práce bol kvalitný, hospodárny a bezpečný, aby práca prinášala zamestnancom uspokojenie a aby pôsobila priaznivo na ich všestranný rozvoj.

29. Podľa § 53 ods. 1 cit. zák. zamestnávateľ môže okamžite zrušiť pracovný pomer len výnimočne, a to iba vtedy,

a) ak bol zamestnanec právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody na čas dlhší ako jeden rok alebo ak bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin spáchaný pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním na nepodmienečný trest odňatia slobody najmenej na šesť mesiacov,

b) ak zamestnanec porušil pracovnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom,

30. Podľa § 53 ods. 2 cit. zák. zamestnávateľ môže okamžite zrušiť pracovný pomer iba v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité zrušenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí mesačnej lehoty obdobne platia ustanovenia § 46 ods. 3 a 4.

31. Podľa § 46 ods. 3 cit. zák. pre porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite zrušiť pracovný pomer, môže dať zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode výpovede dozvedel, a pre porušenie pracovnej disciplíny v cudzine do dvoch mesiacov po jeho návrate z cudziny, najneskôr však vždy do jedného roka odo dňa, keď dôvod výpovede vznikol.

32. Podľa § 46 ods. 4 cit. zák. ak sa v priebehu lehoty dvoch mesiacov uvedenej v predchádzajúcom odseku konanie zamestnanca, v ktorom možno vidieť porušenie pracovnej disciplíny, stane predmetom vyšetrovania iného orgánu, možno dať výpoveď ešte do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa zamestnávateľ dozvedel o výsledku tohto vyšetrovania. Ak je na výpoveď potrebný súhlas príslušného orgánu štátnej správy, nepočíta sa do tejto lehoty doba odo dňa podania žiadosti o udelenie súhlasu do dňa, keď rozhodnutie orgánu štátnej správy nadobudlo právoplatnosť.

33. Podľa § 55 cit. zák. okamžité zrušenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ i zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné; uvedený dôvod nesmú dodatočne meniť.

34. Podľa § 61 ods. 1 cit. zák. ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne zrušil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával, jeho pracovný pomer trvá i naďalej a zamestnávateľ je povinný poskytnúť mu náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi vo výške priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do doby, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo keď dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru.

35. Podľa § 61 ods. 3 cit. zák. ak zamestnávateľ rozviazal pracovný pomer neplatne, avšak zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, pokiaľ sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou,

36. Podľa § 64 cit. zák. neplatnosť rozviazania pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým zrušením, zrušením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže tak zamestnávateľ, ako aj zamestnanec uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa pracovný pomer mal skončiť týmto rozviazaním.

37. Podľa § 172 ods. 1 až 3 cit. zák. zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Ak bola škoda spôsobená aj porušením povinností zo strany zamestnávateľa, zodpovednosť zamestnanca sa pomerne obmedzí. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 176 a 178.

38. Podľa § 176 ods. 1 prvá veta a ods. 2 cit. zák. ak prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zamestnanec zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. Dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzavrieť písomne, inak je neplatná.

39. Podľa § 178 ods. 1 cit. zák. zamestnanec zodpovedá za stratu nástrojov, ochranných pracovných prostriedkov a iných podobných predmetov, ktoré mu zamestnávateľ zveril na písomné potvrdenie.

40. Podľa § 185 ods. 1 cit. zák. zamestnávateľ je povinný požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá.

41. Podľa § 185 ods. 3 cit. zák. zamestnávateľ prerokuje výšku požadovanej náhrady škody so zamestnancom a oznámi mu ju spravidla najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá.

42. Podľa § 185 ods. 4 cit. zák. ak zamestnanec uzná záväzok nahradiť škodu v určenej výške a ak s ním zamestnávateľ dohodne spôsob úhrady, je zamestnávateľ povinný uzavrieť dohodu písomne, inak je dohoda neplatná. Osobitná písomná dohoda nie je však potrebná, ak škoda bola už uhradená.

43. Podľa § 240 ods. 1 až 3 cit. zák. právny úkon (pracovná zmluva, výpoveď, dohoda o náhrade škody a pod.) je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takým prejavom spájajú. Prejav vôle môže sa urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť. Pre písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu písať alebo čítať, treba úradnú zápisnicu alebo zápisnicu opatrenú potvrdením dvoch súčasne prítomných funkcionárov príslušného odborového orgánu o tom, že právny úkon zodpovedá prejavenej vôli. Prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá pravidlám slušnosti a občianskeho spolužitia.

44. Podľa § 242 ods. 1 písm. b) cit. zák. neplatný je právny úkon, ktorý sa neurobil slobodne, vážne, určite alebo zrozumiteľne.

45. Podľa § § 558 prvá veta OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

46. Žalobkyňa v tomto konaní napadla neplatnosť skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 53 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z 20.11.2001 daného jej žalovanou a žiadala určiť jeho neplatnosť.

47. K námietke žalovanej ohľadne nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení súd uvádza, že v danom prípade ide o žalobu na určenie právnej skutočnosti, a to že právny úkon - okamžité skončenie prac. pomeru je neplatné, kedy nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Ten vyplýva priamo z osobitného predpisu - Zákonníka práce s tým, že pokiaľ sa dotknutá strana v prekluzívnej lehote tejto neplatnosti na súde nezačne dovolávať, potom sa na uvedený právny úkon hľadí ako na platný. Žalobkyňa podala žalobu včas, v 2-mesačnej prekluzívnej lehote (okamžité skončenie pracovného pomeru je bolo doručené 22.11.2001, žaloba bola súdu doručená 22.1.2002).

48. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v zákone, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Platnosť právnych úkonov (vrátane pracovnoprávných úkonov vedúcich ku skončeniu pracovného pomeru) je potrebné posudzovať so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon urobený. Dôvod okamžitého skončenie pracovného pomeru musí byť písomne uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru výpovede z pracovného pomeru uplatňuje, a tiež aby

bol určitým spôsobom konkretizovaný uvedením a zrozumiteľných skutočností, v ktorých účastník vidí naplnenie zákonného dôvodu tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa pracovný pomer má skončiť. Zmyslom toho je, aby bol druhý účastník pracovného pomeru náležite chránený, hlavne aby sa mohol brániť, že uplatnený dôvod nie je daný.

49. Žalovaná žalobkyni dňa 22.11.2001 doručila okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 53 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z 20.11.2001 z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny, ktorého sa žalobkyňa dopustila tým, že s J. J. v priebehu mesiacov júl až október 2001 do pokladne v prevádzke, kde pracovali, neodviedli prijaté platby od kupujúcich spolu vo výške 974.460 Sk a použili ich pre svoju potrebu a napriek uznaniu záväzku z 2.11.2001 spreneverenú sumu nevrátili. V konaní bolo preukázané, že strany sporu uzavreli pracovnú zmluvu dňa 1.9.2000, podľa ktorej mala žalobkyňa pre žalovanú vykonávať ekonomické práce. Podľa ústne daného popisu práce žalovanou mala žalobkyňa prijímať objednávky od odberateľov piva, zapisovať ich do zošita, vyhotovovať výdajky, dodacie listy, spracúvať faktúry a predajky, preberať peniaze za rozvod piva od vodičov. Rovnakú náplň mala aj jej kolegyňa G.. J.. Finančnú hotovosť však preberali aj iní ľudia - p. L., H., žalovaná, p. Š., E.. D., E.. Y..

50. Povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru patrí plnenie povinností stanovených právnymi predpismi, pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného vedúceho zamestnanca. Podľa § 73 ods. 1 písm. d) ZP úč. do 31.3.2002 je zamestnanec povinný riadne hospodáriť s prostriedkami zverenými mu zamestnávateľom a strážiť a ochraňovať majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené (aspoň z nedbanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny, závažným porušením pracovnej disciplíny a porušením pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom. Porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity zvlášť hrubým spôsobom bolo v predmetnom čase dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru alebo pre výpoveď z pracovného pomeru /§ 53 ods. 1 písm. b) a § 46 ods. 1 písm. f) ZP/. Tieto pojmy, napriek tomu, že od ich vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca, Zákonník práce nedefinuje a ani neustanovuje, z akých hľadísk treba pri ich posudzovaní vychádzať. Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny.

51. Pri hodnotení stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom, súd nie je viazaný tým, ako zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku alebo inom internom predpise zamestnávateľa alebo v pokyne vedúceho zamestnanca hodnotí určité konanie zamestnanca, ktoré predstavuje porušenie pracovnej disciplíny. Pretože vymedzenie hypotézy právnej normy v uvedených ustanoveniach Zákonníka práce nie je určené priamo právnym predpisom, ponecháva súdu možnosť, aby podľa svojej úvahy v konkrétnom prípade vymedzil hypotézu tejto právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností a dospel k záveru, či konanie žalobkyne uvedené v okamžitom zrušení pracovného pomeru možno hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Nie je preto rozhodujúce, či zamestnávateľ v pokyne vedúceho zamestnanca určil, či a aké konkrétne konania majú, či nemajú byť ohodnotené tým-ktorým stupňom intenzity porušenia pracovnej disciplíny. Bolo by preto v rozpore s uvedenými východiskami pre posudzovanie intenzity porušenia pracovnej disciplíny, keby uvedeným spôsobom bolo vopred súdu určené, že v tom-ktorom prípade k porušeniu pracovnej disciplíny v určitej intenzite došlo, bez toho, aby súd sám mal možnosť vymedziť hypotézu právnej normy.

52. Okamžité zrušenie pracovného pomeru podľa § 53 ZP je v porovnaní s rozviazaním pracovného pomeru výpoveďou podľa § 46 ZP výnimočným opatrením, ako vyplýva aj z dikcie § 53 ods. 1 ZP "Zamestnávateľ môže okamžite zrušiť pracovný pomer výnimočne ..."). K okamžitému zrušeniu pracovného pomeru preto môže zamestnávateľ pristúpiť len vtedy, ak okolnosti prípadu odôvodňujú záver, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby zamestnanca zamestnával až do uplynutia výpovednej doby. Dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 53 ods. 1 písm. b) ZP je porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom. Zamestnávateľ musí takéto porušenie pracovnej disciplíny zamestnancom preukázať. Pri hodnotení intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom súd prihliada k osobe zamestnanca, k funkcii, ktorú vykonáva, k

doterajšiemu postojú k plneniu pracovných povinností, k situácii, v ktorej k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, k miere zavinenia zamestnanca, k spôsobu a intenzite porušenia konkrétnych povinností, k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny na zamestnávateľa, či zamestnanec svojim konaním spôsobil zamestnávateľovi škodu, v akej výške a pod. Skutočnosti, ktoré sú podstatou dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, nenastávajú obvykle v dôsledku jednorazového, ale opakovaného konania zamestnanca niekedy v kratšej, inokedy v dlhšej dobe.

53. V danom prípade je dôkazné bremeno na zamestnávateľovi, aby preukázal závažné porušenie pracovnej disciplíny vo vzťahu k zamestnancovi. V prejednávanej veci žalovaná tvrdí, že na strane žalobkyne došlo k porušeniu pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, a to tým, že s J. Vargovou v priebehu mesiacov júl až október 2001 do pokladne v prevádzke, kde obe pracovali, neodviedli prijaté platby od kupujúcich spolu vo výške 974.460 Sk a použili ich pre svoju potrebu, čiže spreneverou uvedenej sumy. Spreneveru veľkej sumy peňazí možno považovať za porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, avšak táto musí byť zamestnávateľom preukázaná. Nie je úlohou zamestnanca vyvíňovať sa voči tvrdeniam uvedeným v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Aj skutočnosť, že strany sporu nemali uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti znamená, že zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie schodku (§ 172 ods. 3 ZP) - sprenevery v uvedenej výške v uvedenom období spôsobenej žalobkyňou. Vyčíslenie účtovného schodku by v zásade malo mať písomnú, resp. inú nespochybniteľnú formu, ktorá nepodlieha rôznym subjektívnym a objektívnym vplyvom. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa s p. J. dňa 2.11.2001 podpísala uznanie dlhu vo výške 974.430 Sk spoločne a nerozdielne. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Uznaním dlhu sa však dlžník nezbavuje možnosti uplatňovať v súdnom konaní námietky týkajúce sa dôvodu alebo výšky (rozsahu) nároku veriteľa, čo v danom prípade aj žalobkyňa využila, keď uviedla, že doposiaľ nie je zrejmé, o aký schodok ide a že jeho existencia nebola ničím preukázaná. Tiež sa bránila tým, že ide o absolútne neplatný právny úkon, keďže nebol vykonaný slobodne. Súd konštatuje, že v tomto konaní ani vyšetrovaním OČTK nebolo preukázané, že skutočne išlo o právny úkon vynútený na žalobkyňu fyzicky či psychicky. Bolo teda potrebné skúmať, či predmetný záväzok - schodok vo výške 974.430 Sk, ktorý mal byť spôsobený žalobkyňou a p. J. - skutočne vznikol.

54. Podľa § 193 C.s.p. súd (v civilnom konaní) je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že práve žalobkyňa spôsobila vzniknutý schodok, keď podľa znaleckého posudku č. 4/2005 vyhotoveného Ing. Darinou Sabolovou - znalkyňou z odboru ekonómia a manažment v trestnej veci obvinených D. D. N. G. J. pre trestný čin sprenevery, vedenie ekonomickej agendy od apríla 2001 do 2.11.2001 firmy G. Š. síce spĺňa požiadavky zákona o účtovníctve a postupov účtovania pre vedenie jednoduchého účtovníctva, avšak nedostatkom sú chýbajúce náležitosti účtovných dokladov, konkrétne podpisy osôb zodpovedných za účtovné prípady v účtovnej jednotke a osôb zodpovedných za ich zaúčtovanie. Vzhľadom na účasť viacerých zamestnancov a zmluvných partnerov na vykonávaní hospodárskych a účtovných operácií, chyba vo firme systém vnútornej kontroly a určenie zodpovednosti a kompetencií jednotlivých zúčastnených osôb. (V tej súvislosti súd poukazuje na ust. § 74 ZP, podľa ktorého vedúci zamestnanci sú povinní riadiť a kontrolovať prácu, zabezpečovať dodržiavanie právnych a iných predpisov, najmä viesť zamestnancov k pracovnej disciplíne, zabezpečovať, aby nedochádzalo k porušovaniu pracovnej disciplíny a k neplneniu povinností a zabezpečovať prijatie včasných a účinných opatrení na ochranu majetku zamestnávateľa.) Ako voľný predaj je v uvedenej firme označený spôsob predaja tovaru patriaci do skupiny b), pri ktorom sa v dokladoch výdajka a predajka neuvádzajú identifikačné údaje odberateľa iba označenie voľný predaj. Pri predaji tovaru cez registračnú pokladnicu sa výdajky a predajky nevyhotovovali, nie je možné overiť ich súlad, pri predaji pre konkrétneho odberateľa súhlasia údaje uvedené na predajkách a k nim prislúchajúcich výdajkách pri voľnom predaji nie je možné overiť súlad dokladov z dôvodu, že výdajky z voľného predaja nie sú uchované, faktúry a dodacie listy obsahujú zhodné údaje. K možnosti preukázania neodvádzania všetkých inkasovaných tržieb za predaný tovar u oboch obvinených uviedla, že z účtovnej evidencie je možné preukázať nesúlad v jednom prípade vo forme rozdielu v tržbách evidovaných na výdajke č. 200168607 zo dňa 17.10.2001 vo výške 25.050 Sk a v tržbách evidovaných na prislúchajúcej predajke č. 56758 zo dňa 27.10.2001 vo výške 31 Sk - rozdiel v tržbách vo výške 25.019 Sk. Z dokumentácie však nie je zrejmé, kto vyhotovil takto upravenú predajku, kedy a v akej výške boli v skutočnosti prijaté tržby. Z pomocnej evidencie je možné dedukovať, že v denných tržbách odovzdávaných administratívnymi pracovníčkami majiteľke

neboli zahrnuté tržby v hodnote 318.007 Sk z tzv. voľného predaja tovaru. Z tejto hodnoty je len pri čiastke 12.440 Sk súvisiacej s výdajkou č. 200180563 a predajkou č. 21600408 zo dňa 31.10.2001 preukázané prevzatie tržby administratívnou pracovníčkou D. podpisom v pomocnej evidencii vodiča, pričom v súpiske prijatých tržieb táto čiastka nie je uvedená. Chýbajú však preukazné účtovné doklady o výške skutočne prijatých tržieb administratívnymi pracovníčkami od odberateľov a o výške skutočne odovzdaných tržieb administratívnymi pracovníčkami majiteľke firmy. Obvineným osobám nie je možné účtovnou evidenciou preukázať neodvádzanie všetkých inkasovaných tržieb za predaj tovaru. Taktiež znalkyňa z odboru ekonómia, manažment Ing. Anna Bánociová, PhD., ktorá vypracovala v trestnom konaní druhý znalecký posudok, zistila rozdiel medzi tržbami z voľného predaja uvedené v evidencii DPH a v evidencii príjmových pokladničných dokladov a peňažnom denníku za účtovné obdobie 434.072 Sk (teda nie 974.430 Sk ako tvrdila žalovaná), ale v skúmanej dokumentácii neboli záznamy o osobách, ktoré preberali alebo dostávali finančné prostriedky z denných tržieb, preto nemohla určiť v akom konkrétnom rozsahu si obžalovaná jednotlivito neoprávnenne prisvojovala finančné prostriedky z voľného predaja. Vzhľadom na uvedené, keďže bez akýchkoľvek pochybností nebola preukázaná výška škody ani podiel jednotlivých obžalovaných na spôsobenej škode, súd v trestnom konaní postupoval podľa zásady in dubio pro reo a dospel k záveru, že žalovaný trestný čin sprenevery nie je trestným činom pre absenciu jedného zo znakov objektívnej stránky, preto oslobodil obžalované spod skutku obžaloby. Rozsudok v uvedenej trestnej veci je právoplatný.

55. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že v konaní nebol preukázaný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou, uvedený v okamžitom skončení pracovného pomeru z 20.11.2001 daným žalobkyňu, ktorého neplatnosti sa v konaní domáhala.

56. Navyše, okamžité skončenie pracovného pomeru a jeho dôvod uplatňovaný zamestnávateľom musí byť uvedený tak, aby bolo zrejmé, aký je skutočný dôvod skončenia pracovného pomeru, lebo nedostatočná konkretizácia tohto dôvodu môže ovplyvniť aj neplatnosť skončenia pracovného pomeru pre jej neurčitost'. Súdna prax sa ustálila na právnom závere, že ak zo znenia písomnej výpovede (čo platí aj pre prípad okamžitého skončenia pracovného pomeru) pre neurčitost', či nezrozumiteľnosť prejavov nemožno vyvodit', v čom spočíva skutkové vymedzenie výpovedného dôvodu, výpoveď z pracovného pomeru daná zamestnancovi je neplatným právnym úkonom len vtedy, ak ani výkladom prejavu vôle nemožno zistiť z akého dôvodu bola zamestnancovi daná výpoveď, pričom pomocou výkladu prejavu vôle nemožno nahradzovať alebo dopĺňať vôľu, ktorú ten, kto výpoveď dáva, v rozhodujúcom čase nemal alebo ktorú síce mal, ale ju neprejavil. Dodatočná konkretizácia výpovedného dôvodu (ide aj o prípad okamžitého skončenia pracovného pomeru) a určitost' uvedeného skutku, ktorý má napĺňať dôvody na skončenie pracovného pomeru okamžitým skončením, musia byť vymedzené aj z hľadiska temporálneho, t.j. časové údaje skutkového vymedzenia musia byť uvedené tak, aby bolo zrejmé, kedy bola zamestnancom porušená pracovná disciplína, ako konkrétne došlo k jej porušeniu a či uvedené konkrétne porušenie pracovnej disciplíny napĺňa znaky porušenia pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, závažného porušenia pracovnej disciplíny, resp. menej závažného porušenia pracovnej disciplíny.

57. V danom prípade vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru z 20.11.2001 trpí po formálnej stránke nedostatkami a je neurčité, nakoľko v ňom absentuje bližšie určenie, v ktoré dni resp. účtovné obdobia malo dôjsť k jednotlivým schodkom na zverenej hotovosti alebo iných hodnotách, ktoré bola žalobkyňa povinná vyúčtovať, pričom neurčitým vymedzením sa žalovaná dostala do pozície, že sama nevie vymedziť, či žalobkyňa alebo jej kolegyňa p. J. a kedy mali spôsobiť a v akej výške schodky. Skončenie pracovného pomeru tak po formálnej stránke nezodpovedá požiadavkám dostatočnej konkretizácie vytýkaných skutkov porušenia pracovnej disciplíny z hľadiska časového a z hľadiska ich skutkového vymedzenia.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzavrel, že žaloba je dôvodná, preto jej vyhovel.

59. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že priznal úspešnej žalobkyňu plnú náhradu trov konania.

61. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.